

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

Any XV

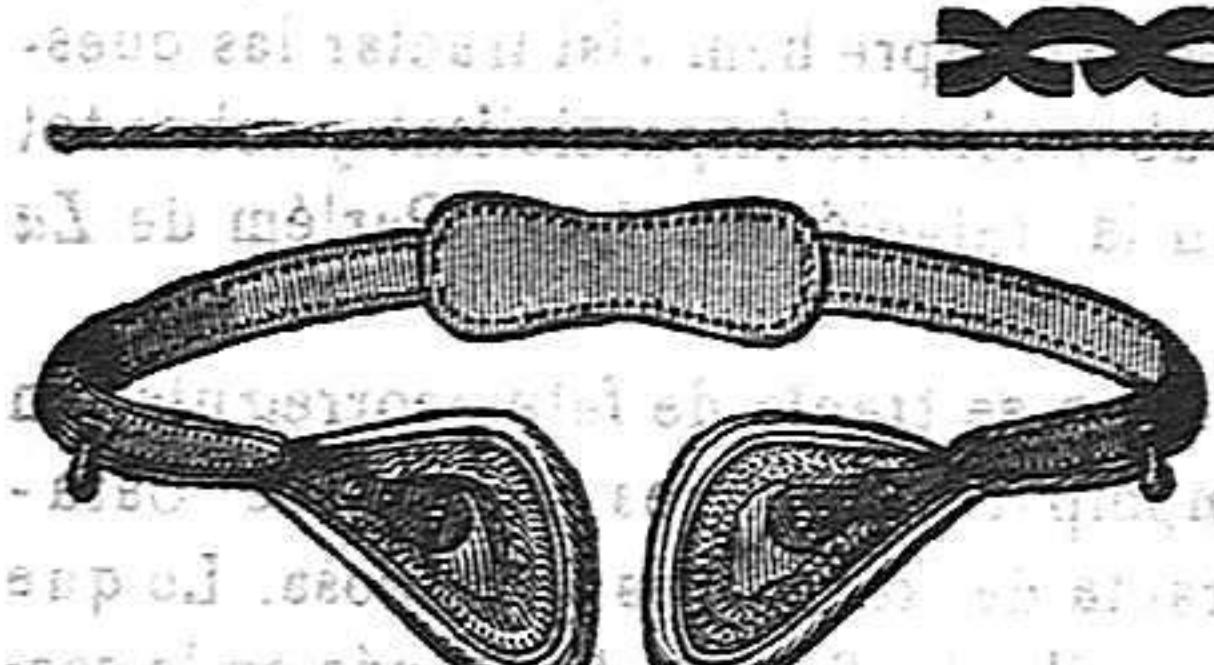
Reus Dissapte 28 de Juliol de 1900

Núm. 3.826

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en les principals libreries d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografia Mallorà, carrer Junquera, 6.
No's retornen los originals encara que no's publicin.

Farmacia Serra

IMPOR MANTÍSSIM

als herniats (Trencats)

Lo que acredita á una casa de comers no son precisamente las alabanzas innusitadas ni 'l reclam de falsos remits y certificats, medis molt empleats en las grans capital; pero aquí, ahont tots nos coneixém, sols los fets ab sa incontrastable elocuencia assentan las reputacions; per això aquesta casa s' enorgulleix d'haver fet de cada comprador un parroquiá y de cada parroquiá un propagandista entusiasta.

Son molts los que han acudit a consultarme creguts d'estar herniats (trencats) y fet lo regoneixement s'han convensut de lo contrari.

La opinió dels senyors facultatius d'aquesta comarca respecte al meu establiment «La Creu Roja» y 'ls set anys de

pràctica en la casa Clausolles de Barcelona, son garantias que no elvida 'l públic.

Braguers de tota classe lo más práctich y modern para la curació de les hernias

Especialitat en braguerets de cauchuc para la completa y prompta curació dels tendres infants.

Elastichs omoplàtics para evitar lo carregament d'espatllas.

Faixas hipogástricas para corretjir la dilatació y abultació del ventre.

JOSEPH PUJOL

cirurgiá especialista en lo tractament de las hernias.

ESTABLIMENT LA CREU ROJA PLASSA DE PRIM.-REUS

INSTITUT VACUNÓGENO SUIS ◆ LAUSANNE

DIFUSOR EXCLUSIU A REUS

D. ANTON SERRA (farmacéutich)

Arrabal Santa Anna, 30

LINFA

Tubo pera 2 à 3 vacunas Ptas. 1'25
Tubo pera 8 à 10 vacunas 1'50
Tubo pera 20 à 25 vacunas 3'00
Estutx ab 5 tubos pera 2 à 3 vacunas 4'00

PULPA

Placas pera 3 à 4 vacunas Ptas. 1'50
Placas pera 6 à 8 vacunes 3'00
Pots pera 25 vacunas 8'00
Pots pera 50 vacunas 15'00

L'ADVOCAT

D. RAMON VIDELLA Y BALART

ha trasladat son despàtig al pis primer de la casa número 1 (bis) de la Plaça de Sant Francesch, cantonada al carrer del mateix nom.

Secció doctrinal

Orientemnos

Figurense una societat que rodola arressegada per una corrent mes ó menos artificial, pero de suficiente forsa per estimbarla, prevalguenlse de l'anèmia que atrofia la conciencia nacional; figurense que d'entre mitj de la brahó sorda de la orgia y de la boorraxera que generalment precedeix á las catàstrofes socials, ne surtan vens de seny, crits d'alarm y professiós que moran ofegades per la disbauxa, condemnades y trepitjades per la multitud bestializada pels seus directors que l'aquinhan contra 'ls que las professieren, acusantlos de notes discordants y fins d'enemicis de la patria.

Y hens aquí que ve'l daltabaix. Tot s'envruts, despareix la riquesa després del honor y la dignitat, que ni es possible salvarlos del enfonsament general.

Y hens aquí que aquella societat envilida s'despera esborronada, y al comprender la immensitat de la seva desgracia sent tremolarli 'l cos à impuls de la interna

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Per a Espanya: un mes. 10 Ptas. 12 Ptas. 15 Ptas.
a províncies trimestre. 30 Ptas. 35 Ptas. 40 Ptas.
Extranger y Ultramar. 100 Ptas. 120 Ptas. 150 Ptas.
Anuncis, a preus convencionals.

12 ANYS XAROP SERRA TOS

de continuades curacions y d'una acceptació general, son las millors probas pera demostrar que

La que paga més contribució de la província.

que recordem ab pena y fastic los que estimén lo bon nom d'Espanya, molt més que 'la que a cada moment se'l posan al cim del cap, Quina unanimitat més desesperant la de la premsa y polítichs espanyols durant aquell periodol Centrals foren les publicacions periódicas que s'atreven á fer cara á la disbauxa de patriotisme de careeró y de panxa contenta. Unas per interès d'empress, altres per conveniencies de partit y las demés per l'esperit de quixotisme, totes eran á la una á empenyer als governants cap al desastre, fins quan aquells, espantats de las consecuencias, feyan posat de tranzigir ab la rehó. Però entre las excepcions de la regla general, cal posarhi en primer terme la premsa catalanista, que desde l'primer moment se declarà enemiga de las guerras colonials, proposant solucions arreglades á justicia, que d'adoptarse, encara á horas d'ara, doncs Espanya una potència colonial respectable. Lo degà de la premsa catalanista feu una de las companyas més brillants que conta en sa ja llarga vida, companya que sois li valgué la persecució y 'l desterró, doncs las veus de le rehó foren malenguanyadament vensudas per la bogeria patriótica que trastornava 'ls cervells 'llars, desençñant y empobrint 'l vent de terra, no ab la estudiada posa dels gladiadors romans sinó s'ixancarrat com los pallassos dels circos de caballs.

La terrabastida fou de las que forman data en los annals de la història y se'n conmemoren fins las arrels de nostra societat. Los patriotas de tots los estaments criden molts d'ells: «Enganyal». Fins algunes polítichs, principals factors de la desfeta, arribaren á entonar el «mes culpas». La única premsa que quedó en bon lloc, referint 'ls accents de la seva propaganda, logrant profitosas llevas, y homes d'Estat de la talla d'en Silvela y altres, feren frances declaracions regionalistas, que sois tenian de sospitosos lo violent de las circumstancies que 'le hi arrancava, y fins prometeren donar, en part o partide, satisfacció á la opinió sensata.

Mes aquí acabaren los efectes del tòpic de que parlava suara. Venent los responsables que 'l poble no 'ls havia pas rossegat, com sens dupte creyan en conciencia mereixer, redressaren lo cap y avisí trobaren manera de tornar-se á encabir á la devanteria de la desballastada carranca del Estat que, guerxes y desvirdades, tornava á bots y empentes á rodolar pel pedregal. La resurrecció del país per la nova doctrina, suposava la mort dels procediments vells y 'ls homes que de tal procediments viuen no s'hi resignen á morir.

Y això estém. Aquella premsa política y especuladora que reya quant lo pais plorava, que s'enriquís quant tothom anava á la miseria, que tenia agarrat lo patriotism venentlo el mòdic preu de cinch centims la porció, tornava á pujar al candelerol en quant passà l'estupor de la caygude, y las mateixas energias que havia empleat para desviar l'opinió inconscient y atissarla contra los governants emprenyentlos als grans errors y privantlos l'accio que per instant de conservació tal volta haurien desenrotllat per millors camins, segueixen empleant era contra lo núcle d'opinió sensata formada al redós del iris de resurrecció. Aquesta premsa y aquella política que sois viuen de fictions y llegendas, han inventat la llegenda del separatisme y fundat la teoria de que, sent ella la patria, qui va contra ella contra la patria va.

Aquest es lo moment històric que valdríam escuchar pera bessarhi un treball de reflexió sobre la situació actual de nostres partits polítics ó, millor dit, de les comparses que porten lo nom de tals davant del problema social precipitat per nostres desastres, treball que 'ns condueix á la finalitat de presentar nostra doctrina regionalista tal com la sentim y concebim.

Pero aquest estudi l'haurém de fer, no ab la conència del polític de professió, avesat á las lluytas periodístiques y al *tantum* dels truchs y *triquinuelas* de la gent del ofici, no, sino ab la del home de sa casa que 's morá de són llegint política del dia y de fastich al veure lo joch dels que de la política viuen. Parlarem casulament, entenent que 'ns dirigim als de més apropi, que no donant á nostres paraules més alcans del que realment tenen, sabrán salvar la rectitud de nostres intencions.

M. V.
-oq al eb dijous d'abril

Lo triomf del Catalanisme

Molts, de bona fé—que dels qui no'n gastan tant se'n en-dona—creyan y feyan corre que'l Catalanisme era un enemic de Catalunya y d'Espanya.

Curts de vista y pobres d'esperit, se cremavan ab los catalanistas que retreyan las memorias més edificantes de la historia catalana, y s'esparveravan al veure que l'ànima de la terra, flingantada per aquells recordatoris, se desensopia y anava adonantse d'ella mateixa.

Encara no sentian parlar de Felip V, que ja apretavan á fugir, y ab las mans al cap declamavan contra 'ls imprudents y seballuts que, remanant los ossos del rey baturi, s'esposavan á ressucitar desaventuras y odis que havian d'haver mort pera sempre.

Lo catalanisme, trayentse del davant aquells entubancayres, seguir exposant al poble català los recoris més instructius del seu passat, y l>poble de Catalunya, poguent relacionar ab aquells recoris la precedencia y 'ls caràcters dels seus danys presents, arriba á veure clar que, com diuhen los castellans, de aquello los polvos salieron estos lodos.

Això era un bon pas, y com que 'ls passos bons menjan á bon indret, lo poble de Catalunya, després d'aquella visió, ha pervingut á sentir la necessitat d'estudiarse en lo present, en relació ab lo passat,

per això en això. Ara Catalunya se mira á si mateixa y's veu endarrerida en lo camí que té de seguir y pel que ab més sort y llestesa continuaren altres pobles que algun temps mirava al darrera seu; y sap de cert que aqueu endarreriment li vé d'aquells fets histórics pels quals, perdent sa autodirecció, queda somesa al guiament de poders d'aspiracions anacròniques y may convenientes a la vocació y èspitit del poble català.

Y, per això, ja no'l catalanisme y 'ls catalanistes, sinó tots los catalans instruïts y bona gent, ruminan avuy de fort y ferm com y de quina manera podrà repàndre Catalunya sa propia direcció, pera vigorisar sus forças y multiplicar sos medis a ff de poguer rescabalar el camí perdut y posar-se al costat dels pobles més progressius y anar ab els a la conquesta del augment de la perfacció de la humanitat. Aquesta es l'obra del catalanisme, d'aquell que exalta á Cleris y malefici á Felip V; y 'ls curts de vista y pobres d'esperit que s'escandenitzavan d'aquestes pràcticas, avuy en la sinceritat del fons del seu cor, senten bé que'l catalanisme ha ensenyat á Catalunya la via de son progrés y dignificació, la que els mateixos, bons catalans al fi, voldrian que seguis perquè comprehen que 'es un gran bê pera ella a sense ser cap mal pera Espanya.

La ensenyansa del castellà

Fa pochs días que la Societat Económica Barcelonina presenta al Ministre d'Instrucció pública y Bellas Arts, una rasonada instància, en la que sollicitava que en totes las parts d'Espanya que parlant altre llenguatje del castellà, com son Catalunya, Galicia, y Basconia, s'ensenye aquest per la base d'adaptació, es á dir mitjansant la comparació ab lo llenguatje propi.

La petició no pot ser més llògica. Avuy dia los nens catalans, gallegos ó vascos no saben be'l castellà ni tampoc sa llengua nadina. Parlan aquesta última en sa llar, ab sos companys, ab sa familia y d'aquesta llengua no'n reben cap llissó; així es que millor que parlarla lo que fan es malbaratarla. Parlan, per altre part, lo castellà en las escoles y

com sigui que se 'ls ensenya d'una manera directa resulta que 'ls falta fonament pera obtenir l'estudi que han fet: se veulen per aquest modi d'ensenyança ficsats dintre un element extrany y obligats á mourerhi ho fan á las palpantes. Resulta, donchs, que 'ls nens catalans, gallegos y vascos ni saben sa llengua propia, a causa de no ensenyarseloshi, ni tampoch lo que 'ls hi ensenya, la castellana, per deficiencias en lo método d'ensenyança.

Altra cosa fora si se 'ls ensenyés lo castellà mitjantsant la comparació ab la llengua propia. Coneixerian bé sa llengua propia, ja que aquet procediment presuposa la ensenyansa y l'coneixement perfecte de la mateixa, y coneixerian també la llengua castellana. La raho es senzilla. En tota classe d'estudis convé sempre un punt d'apoyo ahont dirigirse, un punt ahont ficsarhi la mirada; y dit está que questa conveniència es molt més marcada en las inteligencies infantils. Per aquet procediment lo tendrían lo dit punt d'apoyo y tindrían també lo punt fisico ahont dirigir la mirada.

Exemples práctics de la perniciosa influència que ha exercit y exerceix lo sistema d'ensenyança castellana, los trobém a cada pás á Catalunya. Un exemple bastarà. Sabut es que'l català, al igual que 'l francès, presenta diferents sons en algunas de sus vocals: sons que indica la diversa acentuació que s'usa. Aquesta riquesa de vocals suposa una altre riquesa més important: la del llenguatje puig que tinent més sonidos se presta més á amotillarse á lo que deuen representar, quina relació no es altra, que la causant de la riquesa del llenguatje. Donchs bé, ensenyats unicament ab lo castellà se troben més catalans de que tinguem més vocals, dihen que no hi ha més que las a, e, etc. del cartell del Colegi; y la inmensa majoria dels que escribim (y això es més grave per tractarse de personas que podrian per sos coneixements sostreurens á tal perniciosa influència) encare que sapiguém que realment hi ha diversitat de sons en las vocals catalanas y que cat, per lo tant, marcarlas bé pera que tinguin son valor propi, escribim y obrém com si tot fos hú, contribuhint d'aquesta manera á desvirtuar lo llenguatje català. La causa d'això últim que deyam no es més que la rutina, ensenyada en l'estudi de nens y continuada en las aules del Institut y Universitarias, ahont s'hi aprenen altres rutinas més importants y més fondas:

Per això que porsem dit, ha de comprenders la capital importància que te la cuestió que en solicitut al Ministre planteja la Económica, ja que tracta de treure un mal fondo que comensant per la quitzalla domina fácilment á tota la gent entenimentada. Es pel català, gallego y euskal cuestió de vida ó mort la resolució que 's dongui en aquest assumptu, puig lo temps malejará aquells llenguatges si 's continua com are; y 'l que avuy pert un só, demà perderá una paraula, demà passat un altre, y no tardarán sos mateixos fills á desconeixel.

En altres païssos, com que no voldrían fer entrar lo clau per la cabota ni tampoc entrar per la finestra, ni aquest problema s'hauria plantejat ni s'hauria tractat de distribuir los llenguatges dels pobles. Aquí sí. Simbolizat com està lo caràcter del Estat que governa per aquella superba empresa de la *Invenible*, no es estrany que s'empenyin ara ab empresas impossibles, com la de matar los llenguatges. Veurem lo que diu En García Alix a la petició de la Económica, encaré que pot boy presumirse quina serà. Si, no cal tenir esperànsas en lo que pugui fer lo ministre. Lo Ministre continuarà la tasca començada per sos antecessors y las escoles continuarán sent lloc de tascas inútils y dolentes.

CRÒNICA Sessió del Ajuntament

Baix la presidència del primer tinent d'Alcalde don Emili Briansó y ab assistència dels regidors señors Jordana, Olive, Borrás, Navàs (J.), Vergés, Güell y Guasch, se celebrá ahir al cap-vespre la de segona convocatoria correspondent a la present setmana. Se llegí y aprobá l'acta de la anterior.

Se llegí un ofici fent saber al Ajuntament que a proposició del celebrat pintor Villegas s'accordà senyalar ab una lapida commemorativa la casa de Roma hont habità y morí nostre eminent país, gloria del art, en Marian Fortuny.

Se llegiren y aprobaron variis dictamens entre 'ls

que 'n hi figurava un de la comisió de regidors advocats a la informació feta sobre l'assumpto Serqueda, en que 's acordà passarla als tribunals pera que procedeixin com de justicia correspongi.

Se jutjà á favor de D. Jaume Fol Gilbert, la suasta pera procedir al enrajolament d'alguns trossos de varies salas del Hospital.

S'aproberen variis comptes de particulars contra l'Ajuntament.

Lo Sr. President enterà á la Corporació de la visita que per acort del Ajuntament se feu al Sr. Governador, qui rebé, diu, á la comisió ab mostras d'afepte prometent fer tot quant fos de justicia en la cuestió de l'Alcaldia d'aquesta ciutat.

Y després de tractar-se alguns altres assumptos d'escassa importància s'aixecà la sessió.

Alguns periodichs de la capital del principat parlan del concert donat en nostra ciutat per l'Orfeó Català ab una inexactitud filla, ben filla de la mes descarada mala fé. No 'ns estranya sabent com sabém com se fan aquells diaris que no tenen altre objecte que sostén lo caciquisme de Pànas y Casals, uns ab la careta de conservadors, altres ab la de fusionistas y altres ab la de republicans.

Pero entre 'ls diaris n'hi ha un que no comprendem entre aquests, al que sempre hem vist tractar las cuestions catalanistas ab veritable imparcialitat y sobre tot gran exactitud en la relació de fets. Parlém de *La Vanguardia*.

Això s'entén quan se tracta de fets ocorreguts en la capital del principat ó en altres llocs de Catalunya. Quan se tracta de Reus ja es altre cosa. Lo que passa aquí sempre arriba desfigurat ó al revés en la secció telegràfica de *La Vanguardia*, per que per mes que 'l periodich sigui formal y serio lo correspolson pot ser, com realmente resulta, un embuster.

Y es que 'l correspolson se preval del seu càrrec para fer dinire *La Vanguardia* la política que sempre ha fet dins de Reus, es á dir, la de conservador de ma-

la menor com el escaso sít ab escrivat. Per això està á la costat del alcalde ilegal, per això està devant per devant de tots los regidors del Ajuntament, per això un que telegrafia qualsevol tonteria que aquí passa á *La Vanguardia*, s'ha abstingut de telegrafiar lo ocorregut en l'Ajuntament, perque resultaria un ridicol pera lo Sr. Muñoz.

Y *La Vanguardia*, que tan depressa porta telegràficament coses petitas passades á Reus, tingué de parlar copianto d'altres diaris de l'actitut digna y valenta de nostre Ajuntament ab motiu del incident del pas del ministre per Reus.

Y per això un sol crit de *Viva Espanya* donat inopportunitat y ofegat per los nombrosos *Viscas al Orden y á Catalunya* arriba aumentat y alsat á la quinta potència á les columnas telegràfiques de *La Vanguardia* ab gran sorpresa dels molts subscriptors d'aquest diari que eran al teatre Fortuny y saben com van passar las coses.

Segons llegim en los telegramas de Madrid, en Silvela no dona cap importància als fets de Reus. Com suposem que 'ls fets á què deu referir-se s'relacionen ab la vinguda del «Orfeó Català» á nostra ciutat y á la gran rebuda que se li feu, no acabém de veure l'alcans que puga tenir la opinió d'en Silvela en aquesta manifestació d'un poble que pensa, sent y sabrà apreciar en lo que val lo renaiement del art català.

Reus, lo dia de Sant Jaume, així ho demostra malgrat lo que pugui dir en Silvela y lo que pogueren fer pera deslluir la festa de dimecres aquells escassos elements que 'l caciquisme d'aquesta ciutat fa servir de joguina pera sos fins.

Com havíam previst foren an gran número los forasters que atragué á nostra ciutat la visita que 'ns feu dimecres, diada de Sant Jaume, l'*«Orfeó Català»*. Sens aquesta gran festa que organisaren los catalanistas de Reus, se pot ben dir que aquest any las firs de Sant Jaume s'hauran vist del tot desanimades.

La companyia del senyor Borrás que al venirá Reus se feu anomenar *Catalana y Regionalista*, ab sorpresa hem vist que ha tret del baptisme'l segon títol. De prompte no 'ns hi ficsarem en aqueix detall, pero al veure díjons á la nit que 'l Teatre Fortuny presentava l'aspecte d'un desert per lo desanimat, volguerem indagar la causa y no 'ns calgué fer gaires diligencias pera descobrirla, puig al primer que interrogaren nos feu donar en lo quid de la deserció del públic.

Ara sola manca que 'l senyor Borrás li esborri també'l primer apellido y del Companyia *Catalana Regionalista* hi deixi no més que'l nom, *Companyia...* Y 'a quedará ab los basidors que l'admirin.

Lo ocorregut a Castellvell ans d'anir a la tarda, segons un colega local, es com seguirá.

«Sembla ser que 'l vehí de dita vila Joseph Martí

J. Marsans Rot
Representant, Joaquim Sociats

CARRER SANTA ANNA, 26.

Cotisiació á Barcelona á las 4 de la tarde del dia d'ahir.

Interior	72'15	Aduanes	48'55
Amortisable 5 0 0	91'90	Norts	72'95
Colonial		Alicantí	23'
Cubas 1886	85'37	Orenses	23'
Cubas 1890	71'25	Ob. 6 0 0 Franses 94'	
Filipinas		Id. 3 0 0 id. 50'75	
Exterior París		Id. Almansa 3 0 0	

GIROS: 27'60 Londres 32'08

Ordres de Bolsa pera Barcelona, Madrid y París.

Compra y venta al contat de tota classe de valors.

Descompte de cupons.—Compra de monedes d'or y

bitlets de tots los païssos.—Giros sobre Barcelona y

Madrid.

Bolsí de Neus

CARRER MONTEROLES, 27.

Cotisiació á Barcelona á las 4 de la tarde d'ahir.

Interior	72'13	Cubas del 86	85'31
Colonial		Cubas del 90	71'31
Orenses	23'10	Amortisable	91'90
Norts	48'55	Ob. 5 pgs Almansa	
Alicantí	72'95	Id. 3 pgs Franses	
Filipinas	91'50		

MADRID

Exterior 72'10 Interior 72'10

GIROS 27'60 Londres 32'08

Se reben órdres pera operacions de Bolsa Compra

y venta al contat de tota classe de valors cotisables de

Bolsa. Descompte de cupons y compra de monedes

de tots los païssos.

Cambis corrents

en lo dia d'ahir donats per la Junta Sindical del Col·legi de Corredors de Comers de la pàssa de Reus.

CAMBIS EXTRANJERS

ALTRIOS Ops. Diner. Paper.

Londres 90 días fetxa.	'	31'70
20 días vista	'	—obi de 80
20 días vista	'	32' 00
París 8 días vista	'	ésparto, cosa
vista	'	—obis
Marsella 90 días fetxa	'	27'40 27'50

VALORS LOCALES DINER PAPER OPER.

ACCIONS	Ptas.	Ptas.
Gas Reusense		675
Industrial Farinera	700	
Banch de Reus de Descomptes		
y Prestams	675	700
Manufacturera de Algodón		150
C. Reusense de Tramvias	25	
C. Reusense de Tramvias pri-		
vilegiades 5 per 100	300	

Anuncis particulars

READER DIARI

DE REUS A BARCELONA.

EDUARD ARGEMÍ, te l'gust de participar al pùblic en general y á sos amichs en particular, que fa'l vistje diari de Reus á Barcelona y vice-versa.

S'encarrega de tota classe de recados y comissions a efectuar ja sia á Barcelona ja en alguna de las estacions de la via de Vilanova abonts te correspondals.

Hora de sortida de Reus, 4'35 matí.

Id. d'arribada á Reus, 5'35 tarde.

Los encarrechs son entregats á domicili segons se desitji.

A Reus dirigirse al carrer de Llovera, 33, basté, y á Barcelona, Hospital 2 y 4.

Lo preu dels encarrechs es módich.

Lo recader compta ab totas las garantías exigibles.

LLIBRES

Poetas, de D. Egeni Mata y Miarone.—Una pesseta, l' tomo.

Rosari del cor, poesias de D. Francisco Gras y Elias.—Dues pessetas, lo tomo.

Se venen en l' Impremta d'aquest diari.

LLIBRES

PASTILLAS FONT

Cloro-Boro-Sodicas á la Cocaína y al Mentol

Son lo millor remey en las laringitis catarrals en general, amigdalitis y faringo-laringitis, tant exudativa

com ulcerosa y granulosa; tos faríngeas, ronquera, afonía y en general en las inflamaciones de la gola, etc.

Dipòsit general. Farmacia de A. SERRA.—REUS.

De venta en totes las bonas farmacias y principals droguerías.

AVIS

La Camiseria de JOSEPH MARTORELL, s'ha trasladat del Arrabal Santa Anna, núm. 1 O, al carrer de Monterols, núm. 40.

Gran novetat en corbateria, gèneros de punt

botons y gemelos pera camises.

Se confeccionan calcetots,

camises, colls y punys.

Especialitat en la mida.

Diversions públicas

Teatro Fortuny

COMPANYIA CATALANA REGIONALISTA

DIRECCION PER LO PRIMER ACTOR, en assistent

Don Enric Borrás

Funció per avuy.—5.º d'abono.—Lo precios, dra-

ma en 3 actes y en prosa del eminent dramaturch don

Angel Guimerá «Mossen Janot» y el magnific homó-

lech del mateix autor «Lo Mestre Oisquer» y la pessa

d' D. Albert Llanas «Los raigs Y».

Entradas á localitats 70 cénts. Id. al Paradis 45. A les 9

Telégramas

Madrid 27.

Aquest matí ha manifestar lo senyor Silvela que la

vaga dels fornells segueix estacionada.

Ha dit també que no hi ha notícies de Pekin, y

que això, junt a que tampoch n'han rebut los Go-

vers de las altres nacions europeas, deu spreciar-se

com un síntoma dolent, semblant confirmar lo temor

d'haver succehit una hecatombé.

Lo senyor Silvela marxará á San Sebastian lo dia

dos ó tres del mes que ve, al 10%.

Tots los presupostos parcials los tindrà en son po-

der lo minstre d'Hisenda, a mitjans del mateix mes.

Lo minstre d'Obres Públiques ha designat lo sis-

tema de timbres d'alarme, en los trens, per ser lo me-

recomanat per totas las divisions, per la seguretat en

la combinació ab los trens automàtichs.

S'establiran multas molt grosses als que fassin ús

sense necessitat dels timbres automàtichs.

—Diuhen de Tánger que l' Sultá del Maroch ha

enviat á Taflet uns delegats escoltats per un regi-

ment, al objecte de rectificar la frontera d'Algar en

lo sentit demandat per França.

Han sigut ratificades las concessions fetas á la

embaxada espanyola.

—Telegrafian de San Sebastián que la familia Real

acompanyada del príncep Carles, s'ha passejat per la

platja.

Lo Governador de Jén, senyor Burell, ha pre-

sentat la dimissió del seu càrrec per motius de salut.

—Dame la Reyna firmara la llei sobre accidents

del treball.

—Un telegrama de Tien-Tsin rebut á Londres, dia

que corre lo rumor de que los russos han entrat á Pe-

kin, trobant vius als europeus.

Se dupla de la veritat d'aquesta notícia.

—Un telegrama de Londres diu que s'ha

ruptura entre Russia y Inglaterra.

Se suposa que Inglaterra s'ha aliat ab lo Japó pera

lo moment de la ruptura.

Los russos se preparan pera marxar sobre Mukden.

—Un telegrama de Canton dia que los xinos han

degollat á mes de 10,000 indígenas que s' havian con-

vertit al cristianisme, á pesar de la presencia de las

tropas aliadas.

També han sigut assassinats dos missioners ingle-

sos á Horiadi Xansi.

—L' embajador de Xina á aquesta capital ha de-

clarat que ell estava plenament convenut de que los

ministres estrangers de Pekin estan á salvo.

Imp. C. Ferrando, Plaça de la Constitució, 7

